

ODLUKA

O MINIMALNIM STANDARDIMA ZA UPRAVLJANJE KREDITNIM RIZIKOM U BANKAMA

("Službeni list Crne Gore", br. 22/12 od 23.04.2012, 55/12 od 02.11.2012, 57/13 od 16.12.2013, 44/17 od 06.07.2017, 82/17 od 08.12.2017, 86/18 od 28.12.2018, 42/19 od 26.07.2019)

I. OSNOVNA ODREDBA

Predmet regulisanja

Član 1

Ovom odlukom se utvrđuju minimalni standardi za identifikaciju, mjerenje, praćenje i kontrolisanje kreditnog rizika (u daljem tekstu: upravljanje kreditnim rizikom) u bankama, uključujući i vrednovanje i klasifikaciju stavki bilansne aktive i vanbilansnih stavki banaka.

II. UPRAVLJANJE RIZIKOM

2.1. Identifikacija, mjerenje, praćenje i kontrolisanje rizika

Okvir upravljanja rizikom

Član 2

Banka je dužna da efikasno upravlja kreditnim rizikom i održava nivo i kvalitet kreditnog portfolia u okvirima utvrđenim strategijom za upravljanje rizicima i usvojenom kreditnom politikom.

Odobrovanja kredita

Član 3

Prije odobrovanja kredita i drugih plasmana banka je dužna da procijeni dužnikovu kreditnu sposobnost, uzimajući u obzir kriterijume koje je utvrdila internim aktom, kao i minimalne zahtjeve iz ove odluke.

Prije odobrovanja kredita banka je dužna da procijeni vrijednost i pravnu valjanost kolaterala.

Ako vrijednost kolaterala u velikoj mjeri zavisi od kreditne sposobnosti davaoca kolaterala koji nije korisnik kredita, banka je dužna da procijeni kreditnu sposobnost i tog lica.

Banka je dužna da od klijenta, prije nastanka pojedinačno značajnog potraživanja u smislu člana 19 stav 2 ove odluke, zahtijeva da dostavi informacije o postojanju ili nepostojanju vlasničke, upravljačke ili ekonomske povezanosti za drugim licima, kao i da tokom postojanja izloženosti obavještava banku o svim novonastalim povezanostima ili promjenama u postojećim povezanostima sa drugim licima.

Ekonomskom povezanošću iz stava 4 ovog člana smatra se povezanost između dva ili više lica, u smislu člana 3 tačka 8 alineja 6 Zakona o bankama ("Službeni list CG", br.17/08 i 44/10").

Kreditni dosije

Član 4

Banka je dužna da obezbijedi da svaka kreditna izloženost bude adekvatno i tačno dokumentovana i da se za svaki kredit uspostavi i održava uredan i kompletan kreditni dosije, koji hronološki prati odobrovanje i kvalitet odobrenog kredita, sve do njegove konačne naplate ili regulisanja duga na drugi način.

Kreditni dosije, pored zahtjeva za odobrovanje kredita i ugovora o kreditu, kao minimum mora da sadrži i druge dokumente, podatke i informacije kojima se dokumentuje:

- 1) identitet korisnika kredita i sa njim povezanih lica, kao i njegovog garanta;
- 2) pravna sposobnost korisnika da uzima kredite, odnosno pozajmljuje finansijska sredstva;

- 3) finansijsko stanje korisnika kredita u posljednje tri godine, njegova sposobnost za vraćanje kredita, kao i dinamika i izvori otplate kredita,
- 4) vrsta i kvalitet kolaterala;
- 5) namjena odobrenog kredita i namjensko korišćenje utrošenih sredstava, i
- 6) odobreno restrukturiranje duga (zahtjev korisnika kredita za restrukturiranje duga i analizu koja sadrži uzroke koji su doveli do restrukturiranja duga i razloge za prihvatanje restrukturiranja duga).

Mjerenje kreditnog rizika

Član 5

Banka je dužna da uspostavi adekvatan sistem i analitičke metodologije koje omogućavaju banci da mjeri kreditni rizik obuhvatajući sve vrste transakcija i da posveti dovoljnu pažnju rizicima koji se ne mogu kvantifikovati, kao i odnosu između kreditnog rizika i drugih rizika.

Banka je dužna da mjeri izloženosti kreditnom riziku uzimajući u obzir minimalne zahtjeve iz odredbi ove odluke kojima se uređuje vrednovanje i klasifikacija aktive.

Banka je dužna da u procesu procjenjivanja pojedinačnih izloženosti, kao i izloženosti kreditnom riziku po osnovu cjelokupnog portfolia, procjenjuje i izloženost kreditnom riziku zbog naglog rasta bilansne aktive, kao i mogućih nepovoljnih uslova poslovanja, uključujući i promjene u ekonomskom ambijentu.

Proces praćenja kredita

Član 6

Banka je dužna da uspostavi sistem praćenja strukture i kvaliteta različitih djelova kreditnog portfolia u skladu sa prirodom, veličinom i kompleksnošću ukupnog portfolia banke.

Banka je dužna da prati ukupnu strukturu i kvalitet kreditnog portfolia, kreditni rizik koji proizilazi iz ukupnog kreditnog portfolia, kao i rizike vezane za pojedinačne kredite i transakcije.

Proces praćenja pojedinačnog kredita uključuje procjenjivanje kreditne sposobnosti dužnika i lica koja su povezana sa dužnikom, kvaliteta kolaterala i urednosti dužnika u izmirivanju obaveza, tokom trajanja pravnog odnosa koji predstavlja izloženost banke.

Proces praćenja pojedinačnih kredita mora biti uspostavljen tako da omogućava pravovremeno preduzimanje odgovarajućih mjera radi smanjenja kreditnog rizika u slučaju pogoršanja kreditne sposobnosti dužnika ili davaoca kolaterala.

Banka je dužna da obezbijedi praćenje ispunjavanja obaveza iz ugovora o kreditu, a u slučaju odobrenih namjenskih kredita i praćenje namjenskog korišćenja plasiranih sredstava.

Banka je dužna da uspostavi sistem ranog otkrivanja povećanja kreditnog rizika, koji omogućava pravovremenu identifikaciju dužnika kod kojih je prisutan povećani rizik, a koji uključuje i utvrđivanje odgovarajućih kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja za rano otkrivanje povećanja kreditnog rizika.

Banka je dužna da ima procedure kojima se propisuje prikupljanje i praćenje svih relevantnih informacija koje bi mogle upućivati na povećanje rizičnosti kredita i kolaterala, kao i procedure izvještavanja svih lica uključenih u proces upravljanja kreditnim rizikom o tim informacijama, kako bi se vršila ponovna procjena rizičnosti plasmana.

Postupanje sa nekvalitetnim kreditima

Član 6a

Pri praćenju strukture i kvaliteta kreditnog portfolia i kreditnog rizika koji proizilazi iz kreditnog portfolia, banka je dužna da posebnu pažnju posveti nekvalitetnim kreditima.

Nekvalitetnim kreditom, u smislu ove odluke, smatra se kredit koji je banka primjenom kriterijuma za klasifikaciju aktive iz ove odluke, klasifikovala u klasifikacionu kategoriju "C", "D" i "E".

Banka je dužna da razvije sveobuhvatnu strategiju postupanja sa nekvalitetnim kreditima za period od tri godine i utvrđuje godišnje operativne ciljeve vezane za smanjenje nivoa nekvalitetnih kredita (u daljem tekstu: operativni ciljevi).

Banka je dužna da dostavlja Centralnoj banci:

- 1) strategiju postupanja sa nekvalitetnim kreditima, kao i njene izmjene i/ili dopune, u roku od osam dana od dana usvajanja;
- 2) operativne ciljeve, do 31. januara u godini za koju se utvrđuju operativni ciljevi.

Smjernice za izradu strategije za postupanje sa nekvalitetnim kreditima, utvrđivanje operativnih ciljeva i sprovođenje finansijskog restrukturiranja sadržane su u Prilogu 2 koji čini sastavni dio ove odluke.

Izveštavanje o realizaciji operativnih ciljeva

Član 6b

Banka je dužna da priprema i dostavlja Centralnoj banci kvartalne izvještaje o realizaciji operativnih ciljeva iz člana 6a stav 3 ove odluke.

Izveštaj iz stava 1 ove odluke banka priprema na obrascu I-OC datom u Prilogu 3 koji čini sastavni dio ove odluke i dostavlja ga Centralnoj banci u elektronskoj formi, u roku od 20 dana od isteka kvartala na koji se izvještaj odnosi.

Ako iz izvještaja iz stava 2 ovog člana proizilazi da postoje značajne razlike između realizovanih aktivnosti i utvrđenih operativnih ciljeva, Centralna banka će zahtijevati od banke da preduzme dodatne organizacione ili druge mjere koje su neophodne za poboljšanje upravljanja kreditnim rizikom koji proizilazi iz portfolia nekvalitetnih kredita.

Kontrolisanje kreditnog rizika

Član 7

Banka je dužna da internim aktima propiše obim i način kontrolisanja kreditnog rizika, kao i obim i učestalost internog izvještavanja o kreditnom riziku rukovodstva banke, odbora direktora i tijela odbora direktora.

Banka je dužna da obezbijedi pravovremenu i efektivnu analizu i praćenje kreditnog rizika i blagovremeno obavještavanje relevantnih lica ili organa banke o izuzecima u politikama, procedurama i kreditnim limitima, radi preduzimanja mjera za smanjenje kreditnog rizika.

Banka je dužna da uspostavi procedure za blagovremeno preduzimanje aktivnosti za poboljšanje stanja kreditnog portfolia, a posebno kredita koji pripadaju kategoriji nekvalitetnih kredita, uključujući i procedure za ponovno ugovaranje, odnosno restrukturiranje kredita, ili preduzimanje drugih mjera prema korisniku kredita čiji je cilj da se gubici banke svedu na najmanju moguću mjeru, kao i procedure za aktiviranje i realizaciju kolaterala.

Stresno testiranje

Član 8

Prilikom procjene rizičnosti ukupnog kreditnog portfolia banka je dužna da sprovodi stresno testiranje.

Proces stresnog testiranja obuhvata identifikovanje mogućih događaja ili budućih promjena ekonomskih uslova koji bi mogli imati nepovoljan uticaj na izloženost banke kreditnom riziku i procjenu sposobnosti banke da izdrži takve promjene.

Banka je dužna da definiše vrste, obim i učestalost stresnog testiranja (najmanje tromjesečno), kao i postupke i radnje koje će preduzeti u slučajevima kada su rezultati stresnog testiranja nepovoljni.

Tretman velikih izloženosti

Član 9

Banka je dužna da uspostavi pouzdane administrativne i računovodstvene procedure i adekvatne mehanizme interne kontrole, u cilju identifikovanja i evidentiranja svih velikih izloženosti i njihovih naknadnih promjena, kao i u cilju praćenja tih izloženosti, imajući u vidu politike banke koje se odnose na izloženosti.

Banka je dužna da analizira, u mjeri u kojoj je to moguće, koncentraciju izloženosti prema davaocima kolaterala, pružaocima nematerijalne kreditne zaštite, kao i prema odnosnoj aktivi kod specifičnih izloženosti (sekjuritizacija, otvoreni investicioni fondovi) i da o svim značajnim nalazima izvještava Centralnu banku Crne Gore (u daljem tekstu: Centralna banka).

Utvrđivanje velikih izloženosti

Član 10

Banka je dužna da postojanje velikih izloženosti utvrđuje na individualnoj i konsolidovanoj osnovi, za sve izloženosti u bankarskoj i trgovačkoj knjizi.

Velika izloženost se utvrđuje i kada ne nastaje na osnovu odluke banke, već nastaje zbog:

- 1) smanjenja nivoa sopstvenih sredstava banke;

- 2) uspostavljanja odnosa povezanosti između lica prema kojima je već postoji izloženost banke, ili
- 3) promjene tržišnih cijena ili drugih faktora koji utiču na iznos postojećih izloženosti banke.

Način identifikovanja povezanih lica, za namjene izračunavanje velikih izloženosti, sadržan je u Prilogu 1 koji čini sastavni dio ove odluke.

Izveštavanje o velikim izloženostima

Član 11

Izveštaje o velikim izloženostima banke dostavljaju Centralnoj banci u skladu sa odlukom kojom se propisuju izveštaji koje banke dostavljaju Centralnoj banci u skladu sa Zakonom o bankama.

Pored izveštavanja u skladu sa stavom 1 ovog člana, banka je dužna da:

- 1) u slučaju nastanka velike izloženosti prema pojedinim klijentima, o tome obavijesti Centralnu banku, u roku od deset dana od donošenja odluke iz koje proizilazi velika izloženost;
- 2) u slučaju nastanka velike izloženosti iz razloga sadržanih u članu 10 stav 2 ove odluke, o tome obavijesti Centralnu banku u roku od deset dana od dana kada je banka utvrdila da postoji velika izloženost.
- 3) u slučaju prekoračenja propisanih limita izloženosti banka odmah obavijesti Centralnu banku o visini prekoračenja i razlozima zbog kojih je došlo do prekoračenja limita.

Prodaja i kupovina potraživanja

Član 12

Banka koja namjerava da kupi ili proda kreditno iil drugo potraživanje čiji iznos prelazi 50.000 EUR, dužna je da prethodno pribavi mišljenje Centralne banke o opravdanosti planirane prodaje, odnosno kupovine potraživanja.

Banka koja namjerava da proda, odnosno kupi potraživanje, dostavlja Centralnoj banci:

- 1) predlog ugovora o kupovini, odnosno prodaji potraživanja;
- 2) informaciju o razlozima za kupovinu, odnosno prodaju potraživanja;
- 3) podatke o kvalitetu potraživanja i kolaterala, uključujući i procjenu kreditne sposobnosti dužnika;
- 4) informaciju o načinu utvrđivanja prodajne, odnosno kupovne cijene potraživanja;
- 5) ocjenu efekata prodaje, odnosno kupovine potraživanja, na finansijsku poziciju i parametre poslovanja banke.

Pored dokumentacije iz stava 2 ovog člana, Centralna banka može zahtijevati od banke da dostavi i dodatne podatke i informacije.

Centralna banka će u roku od osam radnih dana od prijema dokumentacije iz stava 2 ovog člana, odnosno dodatnih podataka i informacija iz stava 3 ovog člana dostaviti banci mišljenje o opravdanosti kupovine, odnosno prodaje potraživanja.

2.2. Vrednovanje i klasifikovanje stavki aktive

Obaveza vrednovanja i klasifikovanja

Član 13

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 82/17)

Rizične i nerizične stavke

Član 14

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 82/17)

2.2.1. Vrednovanje stavki aktive

Primjena MRS/MSFI

Član 15

Banka vrednuje i objelodanjuje stavke bilansne aktive i vanbilansne stavke u skladu sa Međunarodnim računovodstvenim standardima i Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja.

Metodologija

Član 16

Banka je dužna da utvrdi metodologiju za klasifikaciju, mjerenje i umanjenje vrijednosti finansijske aktive u skladu sa Međunarodnim standardom finansijskog izvještavanja 9 - "Finansijski instrumenti".

Primjena metodologije iz stava 1 ovog člana treba da obezbijedi:

- 1) da sve analize, pretpostavke, procjene i ostali postupci u procesu procjene iznosa obezvrjeđenja stavki bilansne aktive i vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki budu detaljno objašnjeni i dokumentovani;
- 2) da procjena iznosa obezvrjeđivanja stavki bilansne aktive i vjerovatnog gubitka po vanbilansnim stavkama bude zasnovana na tačnim i ažurnim podacima i da uzima u obzir sve značajne interne i eksterne faktore koji mogu uticati na naplativost potraživanja.

Banka je dužna da metodologiju iz stava 1 dosljedno primjenjuje, preispituje najmanje jednom godišnje i po potrebi prilagođava rezultatima preispitivanja, kao i da prilagođava pretpostavke na kojima je metodologija zasnovana.

Učestalost vrednovanja

Član 17

Banka je dužna da najmanje tromjesečno procjenjuje kvalitet aktive, utvrđuje da li postoji objektivni dokaz o obezvrjeđenju stavki bilansne aktive, odnosno vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki i da obračunava adekvatni iznos tog obezvrjeđenja, odnosno vjerovatnog gubitka.

Objektivnim dokazom o obezvrjeđenju stavki bilansne aktive, odnosno vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki, smatraju se podaci o jednom ili više nastalih događaja koji negativno utiču na sposobnost dužnika da uredno izvršava svoje obaveze prema banci.

Tretman kolaterala

Član 18

Pri obračunavanju iznosa obezvrjeđenja stavki bilansne aktive i vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki, banka može da uzme u obzir i novčane tokove po osnovu kolaterala.

Pri procjeni budućih novčanih tokova po osnovu realizacije kolaterala u vidu nepokretnosti i pokretnih stvari, banka je dužna da utvrdi odgovarajuće faktore umanjenja tržišne vrijednosti pojedinih vrsta kolaterala, iskazane u procentima, kao i adekvatne interno procijenjene rokove za realizaciju tih vrsta kolaterala.

Utvrđivanje faktora umanjenja i rokova iz stava 2 ovog člana treba da se zasniva na praksi i dosadašnjim iskustvima banke u realizaciji kolaterala, uslovima u ekonomskom i pravnom okruženju u kojima banka posluje i odgovarajućim karakteristikama kolaterala.

Pri utvrđivanju visine faktora umanjenja i dužine rokova iz stava 2 ovog člana banka je dužna da uzima u obzir činjenicu da različite vrste kolaterala odražavaju različitu visinu rizika njihove realizacije.

Metodologijom iz člana 16 stav 1 ove odluke utvrđuje se i način vrednovanja kolaterala za koji banka procjenjuje novčane tokove, kao i očekivani period za realizaciju tog kolaterala.

Procjena na pojedinačnoj osnovi

Član 19

Procjenu obezvrjeđenja stavki bilansne aktive i vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki za pojedinačno značajna potraživanja, banka je dužna da vrši na pojedinačnoj osnovi.

Pojedinačno značajnim potraživanjem, u smislu stava 1 ove odluke, smatra se ukupna bruto izloženost banke prema jednom licu ili grupi povezanih lica koja je veća od 50.000 EUR.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, banka može svojim internim aktom odrediti i manji iznos ukupne izloženosti prema jednom licu odnosno grupi povezanih lica kao granicu iznad koje se izloženost smatra pojedinačno značajnim potraživanjem.

Procjena obezvređenja bilansne aktive na pojedinačnoj osnovi obuhvata utvrđivanje postojanja objektivnog dokaza o obezvređenju, procjenu sadašnje vrijednosti budućih novčanih tokova i obračun iznosa tog obezvređenja, za svako pojedinačno potraživanje koje je uključeno u ovu procjenu.

Smatra se da postoji objektivan dokaz o obezvređenju bilansne aktive na pojedinačnoj osnovi, ako:

- 1) finansijsko stanje dužnika ukazuje na znatne probleme u njegovom poslovanju;
- 2) postoje podaci o neizmirenju obaveza, o učestalom kašnjenju u otplati glavnice i/ili kamate, ili o neispunjavanju drugih ugovornih obaveza;
- 3) banka, zbog finansijskih teškoća dužnika, bitno promijeni uslove otplate u odnosu na prvobitno ugovorene, ili
- 4) postane izvjesno da će nad dužnikom biti pokrenut stečajni postupak, postupak reorganizacije ili drugi slični postupak.

Utvrđivanje iznosa obezvređenja

Član 20

Iznos obezvređenja stavke bilansne aktive utvrđuje se kao razlika između knjigovodstvene vrijednosti potraživanja i sadašnje vrijednosti očekivanih budućih novčanih tokova po tom potraživanju

Izuzetno od stava 1 ovog člana, ako je za određeno potraživanje rok u kojem se očekuju budućí novčani tokovi kraći od godinu dana, banka nije dužna da izračunava sadašnju vrijednost očekivanih budućih novčanih tokova, već može da iznos obezvređenja te stavke bilansne aktive utvrdi kao razliku između knjigovodstvene vrijednosti potraživanja i očekivanih budućih novčanih tokova po tom potraživanju.

Procjena vjerovatnog gubitka

Član 21

Procjena vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki na pojedinačnoj osnovi obuhvata procjenu nadoknadivosti budućih novčanih odliva za svaku preuzetu vanbilansnu obavezu i obračun iznosa vjerovatnog gubitka sa svaku pojedinačnu vanbilansnu stavku koja je uključena u ovu procjenu.

Nenadoknadivim budućim novčanim odlivom smatra se nominalni iznos očekivanog novčanog odliva po osnovu vanbilansne obaveze umanjen za iznos za koji se osnovano procjenjuje da će ga nadoknaditi druga ugovorna strana, ili će biti nadoknađen realizacijom kolaterala.

Utvrđivanje iznosa vjerovatnog gubitka

Član 22

Iznos vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki je jednak sadašnjoj vrijednosti očekivanih nenadoknadivih budućih novčanih odliva po tim stavkama.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, ako procijeni da će novčani odlivi nastati u roku kraćem od godinu dana u odnosu na datum obračuna iznosa vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki, banka iznos novčanih odliva može utvrditi u iznosu koji je jednak tim odlivima.

Procjena na grupnoj osnovi

Član 23

Procjenu obezvređenja stavki bilansne aktive, odnosno vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki na grupnoj osnovi banka je dužna da vrši za sva potraživanja kod kojih se obezvređenje, odnosno vjerovatni gubici, ne mogu direktno povezati sa tim potraživanjima, ali se na osnovu iskustva može procijeniti da obezvređenje, odnosno gubici, postoje u okviru kreditnog portfolia.

Procjenu na grupnoj osnovi banka vrši za potraživanja:

- 1) za koja pri procjeni na pojedinačnoj osnovi utvrdi da ne postoji objektivni dokaz o obezvređivanju, odnosno vjerovatni gubitak, odnosno ako procjenom na pojedinačnoj osnovi nije utvrđen iznos obezvređivanja bilansne aktive, odnosno iznos vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki;
- 2) koja ne predstavljaju pojedinačno značajna potraživanja iz člana 19 stav 2 ove odluke.

Banka može procjenu obezvređenja bilansne aktive i vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki, za potraživanja koja ne predstavljaju pojedinačno značajna potraživanja, vršiti na pojedinačnoj osnovi.

Pri procjeni na grupnoj osnovi, banka je dužna da grupiše potraživanja na osnovu sličnih karakteristika kreditnog rizika koje odražavaju sposobnost dužnika da izmiruju svoje obaveze u skladu sa ugovorenim uslovima, i to prema jednom ili više kriterijuma, kao što su: vrste proizvoda, urednost u izmirivanju obaveza, kreditni rejting, geografska područja, privredni sektor, vrste kolaterala i drugo.

Računovodstveni tretman

Član 24

Obračunati iznos obezvređenja stavki bilansne aktive banka knjigovodstveno evidentira na teret rashoda, a u korist ispravke vrijednosti tih stavki aktive.

Obračunati iznos vjerovatnog gubitka po osnovu vanbilansnih stavki banka knjigovodstveno evidentira na teret rashoda, a u korist rezervisanja za gubitke po vanbilansnim stavkama.

2.2.2. Klasifikacija stavki aktive

Član 25

Banka je dužna da najmanje na mjesečnoj osnovi vrši klasifikaciju stavki bilansne aktive i vanbilansnih stavki po osnovu kojih je izložena kreditnom riziku i obračunava rezervacije za procijenjene gubitke.

Stavkama bilansne aktive i vanbilansnim stavkama po kojima je banka izložena kreditnom riziku smatraju se stavke bilansne aktive po osnovu kojih je banka izložena riziku neispunjenja obaveze dužnika i vanbilansne stavke koje predstavljaju potencijalne obaveze banke, a naročito:

- 1) krediti i potraživanja od banaka (uključujući sredstva kod banaka, kamate i naknade);
- 2) krediti i potraživanja od klijenata (uključujući kamate i naknade, potraživanja po osnovu lizinga, forfetinga i faktoringa);
- 3) finansijska sredstva koja se vode po fer vrijednosti kroz bilans uspjeha (dužničke i vlasničke hartije od vrijednosti koje se ne uključuju u trgovačku knjigu, ili su uključene u trgovačku knjigu ali za njih banka ne izračunava potrebni kapital za tržišne rizike u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka);
- 4) hartije od vrijednosti koje se vrednuju po amortizovanoj vrijednosti i hartije od vrijednosti po fer vrijednosti kroz ostali ukupni rezultat;
- 5) učešća u kapitalu drugih pravnih lica, izuzimajući učešća u kapitalu koja, u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka, predstavljaju odbitnu stavku od sopstvenih sredstava banke;
- 6) izdate garancije;
- 7) date kreditne obligacije (odobreni a neiskorišćeni krediti);
- 8) avali i akcepti mjenica;
- 9) ostala jemstva;
- 10) nepokrivena kreditna pisma (akreditivi).

Stavkama bilansne aktive i vanbilansnim stavkama po osnovu kojih banka nije izložena kreditnom riziku, smatraju se:

- 1) novčana sredstva i računi depozita kod centralnih banaka (gotovina i gotovinski ekvivalenti, pod kojim se podrazumjevaju gotovina i ostali kratkoročni visokolikvidni instrumenti sa originalnim dospijećem do tri mjeseca, a za koje postoji nizak nivo rizika promjene vrijednosti);
- 2) derivatna finansijska sredstva koja se koriste kao instrument zaštite;
- 3) investicione nepokretnosti, nepokretnosti, postrojenja i oprema i nematerijalna sredstva;
- 4) učešća u kapitalu drugih pravnih lica koja, u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka, predstavljaju odbitnu stavku od sopstvenih sredstava banke;
- 5) finansijska sredstva koja su uključena u trgovačku knjigu, a za koje banka izračunava potrebni kapital za tržišne rizike, u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka;
- 6) dobijene garancije;
- 7) dobijene kreditne obligacije;
- 8) otpisani krediti;
- 9) dobijeni kolateral;
- 10) aktiva koja se drži na čuvanju.

Banka je dužna da za stavke bilansne aktive i vanbilansne stavke koje nijesu stavke iz st. 2 i 3 ovog člana utvrdi da li je po osnovu tih stavki banka izložena kreditnom riziku i stavke aktive, odnosno vanbilansa, za koje utvrdi da banku izlažu kreditnom riziku klasifikuje u odgovarajuću klasifikacionu grupu, u skladu sa odredbama ove odluke.

Kriterijumi za klasifikaciju

Član 26

Kriterijumi za klasifikaciju stavki bilansne aktive su:

- 1) kreditna sposobnost dužnika;
- 2) urednost dužnika u izmirivanju obaveza;
- 3) drugi relevantni faktori.

Procjena kreditne sposobnosti dužnika

Član 27

Procjena kreditne sposobnosti dužnika zasniva se na procjeni sposobnosti i spremnosti dužnika da iz primarnih izvora otplate duga, blagovremeno i u potpunosti izmiruje obaveze prema banci.

Primarnim izvorima otplate duga smatraju se naročito novčana sredstva ostvarena iz poslovnih i drugih aktivnosti dužnika.

Pri procjeni kreditne sposobnosti dužnika banka je dužna da naročito vrši analizu pokazatelja poslovanja dužnika koji se odnose na:

- 1) ročnu strukturu određenih elemenata aktive i pasive, kojom se pokazuje nivo likvidnosti dužnika, usklađenost izvora finansiranja i plasmana i neto obrtni fond, uključujući i podatke o prometu na računu klijenta kod banke i u sistemu i podatke o blokadama računa;
- 2) novčane tokove sa aspekta izmirivanja obaveza, novčane tokove ostvarene u prethodnom periodu, kao i adekvatnost projektovanih novčanih tokova;
- 3) stepen zaduženosti korisnika kredita, ročnost kredita, uticaj novoodobrenog kredita na ročnu strukturu, novčane tokove, troškove kamata, kao i pokazatelje kapitalizovanosti;
- 4) ukupne prihode iz poslovanja, kao i vanredne prihode i rashode korisnika kredita, koji utiču na profitabilnost i ostvarivanje finansijskog rezultata.

Procjena vrijednosti kolaterala

Član 28

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 42/19)

Prvoklasni kolateral

Član 29

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 42/19)

Adekvatni kolateral

Član 30

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 86/18)

Procjena drugih relevantnih faktora

Član 31

U postupku klasifikacije stavki aktive, za procjenu drugih faktora relevantnih za klasifikaciju stavki aktive, obuhvataju se naročito:

- 1) informacije o opštem ekonomskom ciklusu;
- 2) informacije o stanju i perspektivama privredne grane kojoj pripada dužnik;

- 3) podaci o koncentraciji kredita u pojedinim privrednim granama i prema određenoj grupi korisnika kredita;
- 4) tržišna pozicija dužnika;
- 5) vlasničke i statusne promjene kod dužnika;
- 6) korporativno upravljanje i sposobnost rukovodstva za ostvarivanje programa za koji dobijaju finansijsku podršku banke;
- 7) strukturiranost kredita;
- 8) kompatibilnost namjene kredita sa djelatnošću dužnika, i
- 9) usklađenost odobravanja kredita sa politikama i procedurama banke.

U postupku klasifikacije stavki aktive, banka je dužna da uzme u obzir odnose u okviru grupe povezanih lica i da svojim aktima utvrdi situacije u kojima je, zbog klasifikovanja kredita jednog dužnika iz grupe povezanih lica u kategoriju nekvalitetnih kredita, potrebno kredite i drugih subjekata iz te grupe klasifikovati u tu kategoriju.

Klasifikacione grupe

Član 32

Banka je dužna da, zavisno od vjerovatnoće ostvarivanja gubitka, stavku aktive klasifikuje u jednu od sljedećih klasifikacionih grupa:

- 1) grupu A - "dobra aktiva";
- 2) grupu B - "aktiva sa posebnom napomenom", sa podgrupama "B1" i "B2";
- 3) grupu C - "substandardna aktiva", sa podgrupama "C1" i "C2";
- 4) grupu D - "sumnjiva aktiva";
- 5) grupu E - "gubitak".

Klasifikaciona grupa "A"

Član 33

U klasifikacionu grupu "A" klasifikuje se kredit i druga potraživanja (u daljem tekstu: kredit) kod kojih postoje čvrsto dokumentovani dokazi da će biti naplaćeni u skladu sa ugovorenim uslovima u punom iznosu.

U klasifikacionu grupu "A" klasifikuje se:

- 1) kredit odobren centralnim vladama, centralnim bankama, javnim državnim tijelima, multilateralnim razvojnim banka i međunarodnim organizacijama, kojima se u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka dodjeljuje ponder kreditnog rizika 0%;
- 2) kredit koji ima sljedeće karakteristike:
  - kredit je odobren u skladu sa kriterijumima utvrđenim internim aktima banke;
  - korisnik kredita je finansijski stabilan;
  - otplata kredita se vrši na vrijeme (na dan dospjeća ili sa manjim zakašnjenjem);
  - podaci i informacije o izvršavanju obaveza u ranijem periodu ukazuju da je korisnik kredita uredan u izvršavanju obaveza; i
  - kredit je obezbijeden kolateralom koji u kombinaciji sa finansijskim stanjem dužnika minimizira rizik naplate kredita.

Klasifikaciona grupa "B"

Član 34

U klasifikacionu grupu "B" (podgrupe "B1" i "B2") klasifikuje se kredit za koji postoji mala vjerovatnoća ostvarivanja gubitka, ali taj kredit mora biti predmet posebne pažnje banke, jer bi potencijalni rizik, ukoliko ne bi bio adekvatno praćen, mogao da dovede do slabijih perspektiva u pogledu njegove naplate.

Kredit klasifikovan u klasifikacionu grupu "B" (podgrupu "B1" ili "B2") ima neku od sljedećih karakteristika:

- 1) finansijske informacije o korisniku kredita su nekompletne;
- 2) kredit nije odobren u skladu sa internim politikama banke;
- 3) procjena finansijske vrijednosti kolaterala je nepotpuna ili na neadekvatan način dokumentovana;
- 4) u analizu kredita nijesu uključeni povezani korisnici kredita;

5) finansijsko stanje dužnika je stabilno, ali ima neke karakteristike koje ukazuju na moguće poteškoće u budućoj otplati kredita;

6) dužnik kasni u otplati kredita duže od 30 dana.

Kredit za koji postoji kašnjenje u otplati duže od 30 dana ne može se klasifikovati u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu od podgrupe "B1", a kredit za koji postoji kašnjenje u otplati duže od 60 dana ne može se klasifikovati u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu od podgrupe "B2".

Klasifikaciona grupa "C"

Član 35

U klasifikacionu grupu "C" klasifikuje se kredit za koji postoji visoka vjerovatnoća ostvarivanja gubitka, zbog jasno utvrđenih slabosti koje ugrožavaju njegovu otplatu.

Kredit klasifikovan u klasifikacionu grupu "C" (podgrupe "C1" i "C2") ima neku od sljedećih karakteristika:

1) primarni izvori otplate su nedovoljni za otplatu duga i banka mora da koristi sekundarne izvore za naplatu duga, odnosno izvrši realizaciju kolaterala, pristupi restrukturiranju duga i slično;

2) trenutne finansijske mogućnosti korisnika kredita ili tokovi gotovine nijesu dovoljni za namirenje duga koji dospijeva (klijent je nedovoljno likvidan, značajno zadužen ili nije dovoljno kapitalizovan, ima kritično nizak nivo profitabilnosti ili posluje sa gubitkom);

3) izražen je negativan trend u poslovanju dužnika;

4) kod kratkoročnih kredita postoje indicije da korisnik kredita neće biti u stanju da konvertuje aktivu u gotovinu, što će prouzrokovati nemogućnost korisnika da plati dug na dan dospijeca;

5) banka ne posjeduje potrebne i ažurirane finansijske informacije na osnovu kojih bi utvrdila finansijsku sposobnost klijenta za otplatu duga;

6) postoji kašnjenje u otplati kredita duže od 90 dana.

Kredit za koji postoji kašnjenje u otplati duže od 90 dana ne može se klasifikovati u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu od podgrupe "C1", a kredit za koji postoji kašnjenje u otplati duže od 150 dana ne može se klasifikovati u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu od podgrupe "C2".

Klasifikaciona grupa "D"

Član 36

U klasifikacionu grupu "D" klasifikuje se kredit za koji je naplata u cjelosti, imajući u vidu kreditnu sposobnost dužnika, vrijednost i mogućnost realizacije kolaterala, malo vjerovatna.

Kredit klasifikovan u kategoriju "D" ima neku od sljedećih karakteristika:

1) pravno lice koji je korisnik kredita je nelikvidno, sa nedovoljno kapitala, visoko zaduženo, nerentabilno, ima ozbiljne teškoće ili ispoljava trajniju nekonkurentnost, izgledi za razvoj djelatnosti koju to lice obavlja nijesu dobri i sl.;

2) nad dužnikom je pokrenut stečajni postupak;

3) postoji značajan kreditni rizik, tako da je veoma neizvjestno da li će kredit moći da se naplati u punom iznosu, ali postoje činjenice koje ukazuju da je realno očekivati makar djelimičnu naplatu u bliskoj budućnosti (kredit je u procesu naplate, korisnik kredita je pokrenuo postupak pribavljanja dodatnog kolaterala koji će, u slučaju da se realizuje, potpuno obezbijediti kredit, banka je pokrenula postupak za realizaciju dodatnih instrumenata obezbjeđenja i sl.);

4) dužnik kasni sa otplatom kredita duže od 270 dana.

Kredit za koji postoji kašnjenje u otplati duže od 270 dana ne može se klasifikovati u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu od grupe "D".

Klasifikaciona grupa "E"

Član 37

U klasifikacionu grupu E - "gubitak" klasifikuje se kredit koje će biti u potpunosti nenaplativ, ili će biti naplaćen u neznatnom iznosu.

Kredit se klasifikuje u klasifikacionu grupu "E" ako:

1) bez obzira na kašnjenje u otplati, sadrži najmanje jednu karakteristiku sumnjive aktive, nije u potpunosti obezbijeđen i ne postoje činjenice koje ukazuju da je realno očekivati makar djelimičnu naplatu u bliskoj budućnosti;

2) postoji kašnjenje u otplati kredita duže od 365 dana.

Tretman kolaterala pri klasifikaciji

Član 38

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 42/19)

Uticaj drugih relevantnih faktora na klasifikaciju

Član 39

Ukoliko se kroz procjenu relevantnih faktora iz člana 31 ove odluke pokaže da ti faktori, pojedinačno ili u kombinaciji, utiču na povećanje vjerovatnoće neizmirenja obaveze dužnika, banka je dužna da kredit rasporedi u klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu, koja je najmanje za jedan stepen niža od klasifikacione grupe, odnosno podgrupe, u koju bi taj kredit bio raspoređen na osnovu procjene kreditne sposobnosti dužnika.

Klasifikacija malih kredita

Član 40

Banka može kredit koji ne pripada kategoriji pojedinačno značajnog potraživanja iz člana 19 stav 2 ove odluke, klasifikovati u odgovarajuću klasifikacionu grupu na bazi podataka o urednosti dužnika u izvršavanju obaveza prema banci.

Kada postoji kašnjenje u otplati, kredit iz stava 1 ovog člana ne može se rasporediti u višu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu, od:

- 1) podgrupe "B1", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 30 dana;
- 2) podgrupe "B2", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 60 dana;
- 3) podgrupe "C1", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 90 dana;
- 4) podgrupe "C2", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 150 dana;
- 5) grupe "D", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 270 dana;
- 6) grupe "E", ako dužnik kasni sa izvršenjem obaveze po tom kreditu duže od 365 dana.

Kašnjenje u otplati se računa za dospjela potraživanja koja prelaze 20 EUR - za fizička lica, odnosno 200 EUR - za ostale dužnike.

Procjena kreditne sposobnosti korisnika kredita za razvojne projekte

Član 41

U postupku klasifikacije kredita koji odobrava za ulaganje u razvojni projekat, banka može procjenu kreditne sposobnosti dužnika zasnivati na analizi rentabilnosti tog razvojnog projekta.

Analiza rentabilnosti razvojnog projekta, kao minimum, mora obuhvatiti:

- 1) ocjenu realnosti poslovnog plana i finansijskih projekcija;
- 2) ocjenu perioda potrebnog za povraćaj sredstava uloženi u projekat;
- 3) osjetljivost projekta na rizike;
- 4) procjenu da li novčani tokovi koji proizilaze iz realizacije projekta obezbjeđuju uredno izmirivanje obaveza dužnika u skladu sa ugovorenom dinamikom otplate kredita.

Razvojnim projektom, u smislu ovog člana, smatra se projekat u oblasti proizvodnje ili usluga, koji ima za cilj unaprjeđenje postojeće djelatnosti podnosioca zahtjeva za kredit, uvođenje novih proizvoda i usluga i slično.

Klasifikaciju kredita u skladu sa stavom 1 ovog člana može vršiti samo banka koja ima adekvatnu metodologiju za ocjenu poslovnih planova, utvrđenu internim aktom.

Banka je dužna da redovno prati planiranu realizaciju razvojnog projekta i da na osnovu analize usklađenosti stvarne i planirane realizacije razvojnog projekta i drugih kriterijuma za klasifikaciju aktive vrši klasifikaciju kredita u odgovarajuću klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu.

Korisnik više kredita

Član 42

Ukoliko jedno lice koristi više kredita kod banke, a jedan ili više kredita su klasifikovani u kategoriju nekvalitetnih kredita, banka je dužna da sva potraživanja prema tom licu klasifikuje u tu najnižu klasifikacionu grupu, odnosno podgrupu.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, ako je više od 90% ukupne knjigovodstvene vrijednosti svih kredita iz stava 1 ovog člana, uključujući i obračunatu a nenaplaćenu kamatu, klasifikovano u klasifikacionu grupu "A" ili "B" (u daljem tekstu: "grupa kvalitetnih kredita"), banka može te kredite zadržati u okviru iste klasifikacione grupe.

Restrukturiranje kredita

Član 43

Banka je dužniku restrukturirala kredit ako je, zbog pogoršanja dužnikove kreditne sposobnosti:

- 1) produžila rok otplate za glavnice ili za kamatu;
- 2) smanjila kamatnu stopu na odobreni kredit;
- 3) preuzela potraživanje dužnika prema trećem licu, na ime potpune ili djelimične naplate kredita;
- 4) smanjila iznos duga, glavnice ili kamate;
- 5) kapitalizovala kamatu po kreditu odobrenom dužniku;
- 6) zamijenila postojeći ili postojeće kredite novim kreditom (obnavljanje kredita), ili
- 7) obezbijedila druge slične pogodnosti koji olakšavaju finansijsku poziciju dužnika.

Ne smatra se restrukturiranjem kredita:

- 1) izmjena uslova otplate glavnice zbog nepredviđenih okolnosti koje su van kontrole dužnika (npr. kašnjenja u kompletiranju projekta), ukoliko efektivna kamatna stopa ostaje nepromijenjena u odnosu na ugovorene uslove, sve dok se plaćanje kamate vrši na vrijeme;
- 2) smanjenje kamatne stope ili kapitalizacija kamate, koji nijesu uzrokovani pogoršanjem kreditne sposobnosti dužnika.

U postupku restrukturiranja kredita, banka je dužna da:

- 1) izvrši analizu finansijskog stanja dužnika, radi procjene da li će dužnik, nakon restrukturiranja kredita, ostvarivati novčane tokove koji će biti dovoljni za otplatu glavnice i kamate;
- 2) obezbijedi adekvatne informacije o rezultatima restrukturiranja u skladu sa Međunarodnim računovodstvenim standardima, odnosno Međunarodnim standardima finansijskog izvještavanja, odnosno da:
  - definiše i utvrdi realnu vrijednost po kojoj će banka knjigovodstveno evidentirati aktivu dobijenu u procesu restrukturiranja kredita i tačno utvrditi svaki gubitak u vezi sa restrukturiranjem kredita, i
  - obezbijedi ažurno knjigovodstveno evidentiranje svih elemenata izvršenih transakcija u procesu restrukturiranja kredita;
- 3) u slučaju sticanja aktive na ime naplate duga, primijeni koncept procjene realne vrijednosti, s tim što:
  - kada postoji stabilno tržište, procjena realne vrijednosti aktive je jednaka njenoj tržišnoj vrijednosti,
  - kada je tržište nestabilno ili se vrijednost stečene aktive ne može odrediti, banka je dužna da obezbijedi procjenu realne vrijednosti te aktive po profesionalnim standardima.

Klasifikacija restrukturiranih kredita

Član 43a

Kredit iz grupe nekvalitetnih kredita koji je restrukturiran banka može klasifikovati u grupu kvalitetnih kredita samo nakon isteka perioda od najmanje 12 mjeseci i ako su ispunjeni uslovi iz stava 3 ovog člana.

Period od 12 mjeseci iz stava 1 ovog člana počinje da teče od:

- 1) trenutka restrukturiranja kredita, ako aranžmanom restrukturiranja nije utvrđen grejs period za otplatu kredita; ili
- 2) isteka grejs perioda utvrđenog aranžmanom o restrukturiranju kredita, pri čemu grejs period predstavlja period tokom kojeg se ne vrše plaćanja glavnice i kamate ili se plaćaju samo kamate.

Nakon isteka perioda iz stava 1 ovog člana restrukturirani kredit se može klasifikovati u grupu kvalitetnih kredita samo ako je banka utvrdila da:

- 1) primjenom kriterijuma iz člana 26 ove odluke restrukturirani kredit ispunjava uslove za klasifikaciju u grupu kvalitetnih kredita;
- 2) je uspostavljena uredna otplata restrukturiranog kredita u posljednjih 12 mjeseci i u skladu sa izmijenjenim uslovima otplate;
- 3) je dužnik otplatio značajan iznos duga u smislu člana 43b stav 3 ove odluke, ili je analizom finansijskog stanja dužnika utvrdila njegovu sposobnost da u potpunosti oplati dug u skladu sa uslovima iz aranžmana restrukturiranja kredita;

Urednom otplatom restrukturiranog kredita, u smislu stava 3 tačka 2 ovog člana, smatra se otplata kredita za koju ne postoji kašnjenje duže od 30 dana.

Status restrukturiranih kredita

Član 43b

Banka može da prestane da kredit tretira kao restrukturirani kredit ako su na kraju probnog perioda ispunjeni sljedeći uslovi:

- 1) restrukturirani kredit je klasifikovan u grupu kvalitetnih kredita;
- 2) dužnik je redovnim uplatama po osnovu glavnice ili kamate otplatio značajan dio duga tokom najmanje polovine probnog perioda, i
- 3) ne postoji kašnjenje dužnika u otplati duže od 30 dana ni po jednoj obavezi prema banci.

Probni period iz stava 1 ovog člana je period od dvije godine, koji počinje da teče od trenutka kada se restrukturirani kredit klasifikuje u grupu kvalitetnih kredita.

Smatra se da je izvršena otplata značajnog iznosa duga u smislu stava 1 tačka 2 ovog člana ako je dužnik redovnim plaćanjima, u skladu sa aranžmanom o restrukturiranju kredita, platio ukupni iznos koji je jednak iznosu prethodno dospjelog a neizmirenog duga (ako je neizmireni dug postojao) ili iznosu koji je otpisan (ako nijesu postojale dospjele neizmirene obaveze) u skladu sa aranžmanom o restrukturiranju kredita.

Ako je na kraju probnog perioda iz stava 2 ovog člana ispunjen uslov iz stava 1 tačka 1 ovog člana, a nije ispunjen neki od uslova iz stava 1 tač. 2 i 3 ovog člana, probni period se produžava do ispunjenja tih uslova, a kredit se do isteka tog perioda tretira kao restrukturirani kredit koji ne pripada kategoriji nekvalitetnih kredita.

Provjeru ispunjenosti uslova iz stava 1 tač. 2 i 3 ovog člana banka je dužna da vrši najmanje tromjesečno.

Potraživanje koje je u trenutku restrukturiranja bilo klasifikovano u grupu kvalitetnih kredita, banka može da nastavi da klasifikuje u tu grupu ako restrukturiranje nije dovelo do ispunjavanja uslova za klasifikaciju u grupu nekvalitetnih kredita.

Banka je dužna da, pored restrukturiranih kredita koji su u trenutku restrukturiranja bili klasifikovani u grupu nekvalitetnih kredita, u tu grupu klasifikuje i:

- 1) kredite koji su prije restrukturiranja ispunjavali uslove da budu klasifikovani u grupu nekvalitetnih kredita;
- 2) restrukturirane kredite iz grupe nekvalitetnih kredita koji su klasifikovani u grupu kvalitetnih kredita u skladu sa članom 43a stav 1 ove odluke, a za koje je banka tokom probnog perioda iz stava 2 ovog člana dala dodatne povoljnosti dužniku, odnosno ako dužnik obaveze po tom potraživanju izmiruje sa kašnjenjem dužim od 30 dana;
- 3) kredite klasifikovane u skladu sa stavom 6 ovog člana, za koje je banka nakon drugog restrukturiranja dala dodatne povoljnosti dužniku.

Višestruka klasifikacija

Član 44

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 86/18)

Klasifikacija ostalih stavki aktive

Član 45

Klasifikacija stavki bilansne aktive, koje nijesu kredit, vrši se na bazi primjenljivih kriterijuma iz člana 26 ove odluke, kao i na osnovu drugih činjenica koje su od uticaja na utvrđivanje nivoa potencijalnog rizika gubitka koji proizilazi iz tih stavki aktive.

Klasifikacija stavki vanbilansa

Član 46

Klasifikacija stavki vanbilansa po osnovu kojih je banka izložena kreditnom riziku, vrši se u skladu sa kriterijumima iz ove odluke koji se koriste pri klasifikaciji kredita, primjenom tih kriterijuma na potencijalnog dužnika banke.

Klasifikacija ugovorenog a neiskorišćenog kredita vrši se ukoliko je banka neopozivo dužna da ispuni neizvršene obaveze po tom kreditnom aranžmanu.

Strožija klasifikacija

Član 47

Banka je dužna da izvrši strožiju klasifikaciju stavki bilansne aktive, odnosno vanbilansnih stavki, ukoliko Centralna banka u postupku kontrole ocijeni da banka nije izvršila klasifikaciju u skladu sa odredbama ove odluke.

Kada Centralna banka naloži strožiju klasifikaciju stavki bilansne aktive, odnosno vanbilansnih stavki, banka je dužna da odmah po prijemu naloga izvrši traženu korekciju i o tome obavijesti Centralnu banku.

Centralna banka, u cilju obezbjeđenja kvalitetne dokumentacione osnove za kontrolu i analizu stanja banke, može naložiti banci da stanje nove klasifikacije, izvršene u skladu sa stavom 2 ovog člana, iskaže i u izvještajima iz prethodnog izvještajnog perioda.

Obračun rezervacija

Član 48

Banka je dužna da na stavke bilansne aktive i vanbilansne stavke obračunava rezervacije za potencijalne gubitke, primjenom procenata iz sljedeće tabele:

Red. Br.	Klasifikacione grupe i podgrupe	Procenat rezervacija
1	Grupa A - "Dobra aktiva"	0,5%
2	Grupa B - "Aktiva sa posebnom napomenom"	
	podgrupa B1	2%
3	Grupa C - "Substandarna aktiva": podgrupa C1	20%
		podgrupa C2
4	Grupa D - "Sumnjiva aktiva"	70%
5	Grupa E - "Gubitak"	100%

Osnovicu za obračun rezervacija u skladu sa stavom 1 ovog člana za pojedinačnu stavku aktive, odnosno vanbilansnu stavku, predstavlja bruto knjigovodstvena vrijednost te stavke, umanjena za iznos koji je obezbijeden:

1) novčanim depozitom položenim kod banke, ako je ugovoreno da služi kao kolateral za određena potraživanja banke, da rok njegovog dospjeća nije kraći od roka dospjeća potraživanja i da jedino banka može njime raspolagati;

2) zalogom na zlatu;

3) dužničkim hartijama od vrijednosti, garancijom, kontragarancijom, drugim oblikom jemstva ili drugim slični instrumentom nematerijalne kreditne zaštite, čiji su izdavaoci:

- centralne vlade i centralne banke kojima se u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka dodjeljuje ponder kreditnog rizika 0%;

- međunarodne razvojne banke i međunarodne organizacije kojima se u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka dodjeljuje ponder kreditnog rizika 0%;

- banke koje, u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnost kapitala banaka, pripadaju najmanje 2. stepenu kreditnog kvaliteta.

Na iznos umanjena bruto knjigovodstvene vrijednosti stavke aktive, odnosno vanbilansne stavke, izvršenog u skladu sa stavom 2 ovog člana, obračunavaju se i izdvajaju rezervacije u visini od 0,5% tog iznosa.

2.2.3. Tretman rezervacija i ispravki vrijednosti

Član 49

Banka je dužna da utvrđuje razliku između iznosa rezervacija za potencijalne gubitke, obračunatog u skladu sa članom 48 ove odluke i zbira iznosa ispravke vrijednosti za stavke bilansne aktive i rezervisanja za vanbilansne stavke, izračunatog u skladu sa odredbama ove odluke kojima se propisuje način vrednovanja stavki aktive primjenom Međunarodnih računovodstvenih standarda i Međunarodnih standarda finansijskog izvještavanja.

Pozitivna razlika između iznosa obračunatih rezervacija za potencijalne gubitke i zbira iznosa ispravke vrijednosti za stavke bilansne aktive i rezervisanja za vanbilansne stavke, utvrđena po pojedinačnim partijama, predstavlja potrebne rezerve za procijenjene gubitke.

Banka je dužna da Centralnoj banci dostavlja izvještaje o klasifikaciji stavki bilansne aktive i stavki vanbilansa, kao i podatke o iznosu obračunatih rezervacija za potencijalne gubitke, u skladu sa odlukom kojom se propisuju izvještaji koje banke dostavljaju Centralnoj banci.

Član 49a

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 82/17)

Član 49b

Briše se. (Odluka o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama, "Sl. list CG", br. 82/17)

III. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 50

Banke su dužne da u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ove odluke usklade svoja akta sa odredbama ove odluke.

Član 51

Do dana početka primjene ove odluke Centralna banka će uputstvom bliže urediti način evidentiranja rezervacija za potencijalne kreditne gubitke i ispravki vrijednosti, kao i način evidentiranja otpisanih stavki bilansne aktive, pri utvrđivanju početnog stanja u poslovnim knjigama banaka za 2013. godinu.

Član 52

Danom početka primjene ove odluke prestaje da važi Odluka o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama ("Službeni list CG", br. 60/08 i 41/09) i Odluka o privremenim mjerama za upravljanje kreditnim rizikom u bankama ("Službeni list CG", br. 64/09, 87/09, 66/10, 70/10 i 02/12).

Član 53

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od 01. januara 2020. godine.

NAPOMENA:

U prečišćeni tekst Odluke nijesu ušle odredbe čl. 6 i 7 Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama ("Sl. list Crne Gore", br. 82/17) koje glase:

„Član 6

Pri utvrđivanju godišnjih finansijskih iskaza banke mogu sredstva sa računa rezervi za procijenjene gubitke po regulatornom zahtjevu, u cjelosti ili djelimično, prenositi na račun neraspoređene dobiti ili ih zadržati na tom računu.

Član 7

Podatke o potraživanja iz interne evidencije, uspostavljene u skladu sa članom 49b Odluke, sa stanjem na dan 31.12.2017. godine, banke su dužne da prikazuju na računu vanbilansa do okončanja postupka njihove naplate.

Postupak naplate potraživanja smatra se okončanim, u smislu stava 1 ovog člana, kada:

- 1) je odluka o okončanju stečajnog postupka nad dužnikom postala pravosnažna;
- 2) se banka na osnovu potvrđenog plana reorganizacije dužnika, odrekla određenog potraživanja (otpust duga);
- 3) se donese odluka o obustavljanju postupka izvršenja, iz razloga što izvršenje na predloženim predmetima izvršenja nije moguće sprovesti; ili
- 4) je banka donijela odluku o okončanju postupka naplate potraživanja zbog ekonomske neopravdanosti daljeg vođenja postupka naplate (ako bi troškovi sudskog postupka premašili iznos naplaćenog potraživanja, ako je banka sa pažnjom dobrog privrednika bezuspješno preduzela sve radnje za naplatu potraživanja i sl.).”

SAVJET CENTRALNE BANKE CRNE GORE

PRILOG 1

IDENTIFIKOVANJE POVEZANIH LICA

Cilj identifikovanja povezanih lica za namjene izračunavanja velikih izloženosti je da se identifikuju klijenti banke koji su tako blisko povezani po osnovu vlasničkih odnosa ili ekonomske međuzavisnosti da predstavljaju jedinstven rizik za banku, zbog čega se, pri izračunavanju izloženosti banke, takva grupa povezanih lica tretira kao jedno lice.

1. Povezana lica

Definicija povezanih lica za namjene utvrđivanja iznosa velikih izloženosti sadržana je u članu 3 tačka 8 Zakona o bankama, prema kojoj se povezanim licima smatraju dva ili više lica između kojih postoji najmanje jedan od sljedećih oblika povezanosti:

- jedno lice kontroliše ili ima direktno ili indirektno učešće u kapitalu ili glasačkim pravima u drugom licu od najmanje 20%,
- dva ili više lica su kontrolisana od trećeg lica,
- većinu članova odbora direktora ili drugog organa upravljanja kod dva ili više pravnih lica čine ista lica,
- dva ili više lica su članovi porodice, (bračni drug, lice koje sa tim licem živi u zajednici koja je po zakonu izjednačena sa bračnom zajednicom, kao i djeca i druga lica koja sa tim licem žive u porodičnom domaćinstvu),
- dva ili više lica, na osnovu ugovora, sporazuma ili neformalno, zajednički obavljaju poslovne aktivnosti u znatnijem obimu,
- pogoršanje ili poboljšanje finansijskog stanja jednog lica može dovesti do pogoršanja odnosno poboljšanja finansijskog stanja drugog ili drugih lica, ili između tih lica postoji mogućnost prenosa gubitka, dobiti ili kreditne sposobnosti".

Ova definicija obuhvata međupovezanosti koje proizilaze iz jedne od sljedećih činjenica:

- jedan klijent ima kontrolu ili značajno učešće u kapitalu kod drugim klijenta;
- klijenti su međusobno povezani nekim oblikom značajne ekonomske zavisnosti (postoji direktna ekonomska zavisnost, kao što su veze lanca snabdjevanja ili zavisnost od velikih klijenata, ili klijenti imaju glavni zajednički izvor finansiranja u obliku kreditne podrške, potencijalnog finansiranja ili direktne, indirektno ili zajedničke finansijske pomoći i sl.).

Definicija povezanih lica, pored vlasničke povezanosti obuhvata i međupovezanosti koje proizilaze iz drugih osnova, kao što je ekonomska međuzavisnost klijenata banke.

2. Identifikovanje odnosa kontrole

Zakonom o bankama je definisano da odnos kontrole postoji kada jedno lice samostalno ili, zajednički sa drugim povezanim licem, ima direktno ili indirektno učešće u kapitalu ili glasačkim pravima u pravnom licu od najmanje 50%, ili mogućnost ostvarivanja preovlađujućeg uticaja na odlučivanje, poslovnu politiku, odnosno strategiju rada pravnog lica, samostalno ili u saradnji sa drugim licima, bez obzira na visinu učešća u kapitalu.

U postupku utvrđivanja da li neko lice ima mogućnosti da ostvaruje preovlađujući uticaj na odlučivanje, poslovnu politiku, odnosno strategiju rada drugog subjekta, provjerava se da li to lice:

- može da usmjerava aktivnosti tog subjekta, tako da ima korist od njegovih aktivnosti;
- može da donosi odluke o ključnim transakcijama tog subjekta, kao što je transfer dobiti ili gubitka;
- može da imenuje ili razriješi većinu izvršnih direktora, nadzorni odbor, članove odbora direktora ili ekvivalentno upravljačko tijelo tog subjekta;
- ima ovlaštenje da odlučuje većinom glasova na sastancima odbora direktora, skupštine ili ekvivalentnog tijela upravljanja tog subjekta; i/ili
- može da koordinira upravljanje tim subjektom sa upravljanjem ostalih kompanija u sprovođenju zajedničkog cilja, na primjer u slučaju kada su ista fizička lica uključena u upravljanje ili odbor direktora u dvije ili više kompanija.

U slučajevima kada banka treba da donese diskrecionu odluku o postojanju, odnosno nepostojanju odnosa kontrole, za identifikovanje odnosa kontrole mogu se koristiti navedeni indikatori, zajedno sa ostalim relevantnim indikatorima koji se koriste u računovodstvene svrhe.

Kontrola postoji i u slučaju kada:

- dva lica imaju 50:50 učešća u jednom subjektu, ako oni vrše jednaku kontrolu subjekta, ali nijesu na drugi način povezani;
- je klijent je zaključio "akcionarski sporazum" sa drugim akcionarima tako da dobije većinu glasačkih prava na određenim subjektom;
- fizičko i pravno lice koje je ortak u jednom ili više ortočkih društava takođe vrši kontrolu nad tim ortočkim društvima. Kontrolisani subjekti treba da se uključe u grupu povezanih klijenata svakog od svojih ortaka.

Pri izračunavanju izloženosti prema grupi povezanih klijenata uključuje se ukupna izloženost, a ne djelimična izloženost koja bi bila proporcionalna formalnom procentu vlasništva.

Iz definicije povezanih lica proizilazi da klijenti koji su uključeni u godišnje izvještaje na konsolidovanoj osnovi treba da se grupišu kao povezani klijenti. Ovo je slučaj kada je neko pravno lice povezana sa jednim ili više drugih pravnih lica, jer svi oni imaju isto matično pravno lice ili se njima upravlja na jedinstvenoj osnovi.

Iz kriterijuma na osnovu kojih se utvrđuje odnos kontrole proizilazi da se izloženosti prema subjektima u okviru iste grupe, kao i subjekta koja dostavlja konsolidovane izvještaje smatraju jedinstvenim rizikom. Svi subjekti u okviru iste grupe su povezani klijenti i u slučaju kada su izloženosti prema nekim od njih ili prema svima izuzete iz režima velikih izloženosti, u skladu sa propisom kojim se uređuje način izračunavanja izloženosti banaka.

Ako je banka u mogućnost da dokaže da ono što izgleda da predstavlja odnos kontrole u stvari to nije, tada nije potrebno grupisanje klijenata. Međutim, u slučajevima kada postoji odnos kontrole, a klijent ne sprovodi ovlašćenja koja proizilaze iz tog odnosa iako ima mogućnost za to, ta činjenica ne isključuje potrebu da se ti klijenti grupišu.

Za subjekte kod kojih većinu akcija direktno posjeduje centralna vlada i ukoliko se izloženosti prema centralnoj vladi, u skladu sa odlukom kojom se uređuje adekvatnosti kapitala banaka, ponderišu ponderom rizikom 0% ne postoji potreba da se ovi subjekti grupišu kao grupa povezanih klijenata. Ovaj izuzetak se takođe odnosi i na subjekte koje kontrolišu jedinice regionalne ili lokalne samouprave, koje se tretiraju kao centralna vlada, sa ponderom rizika 0%. Ovaj izuzetak se međutim ne primjenjuje na dalje njihove podstrukture. U tim slučajevima, ovi subjekti i njihova supsidijarna lica treba da se uključe u grupu povezanih klijenata. Ovo se takođe primjenjuje u ostalim slučajevima međupovezanosti.

3. Identifikovanje ekonomske međupovezanosti

Geografski i sektorski rizici koncentracije su van obuhvata režima velikih izloženost. Sektorska koncentracija je zajednički rizik koji utiče na sve subjekte u istom sektoru, geografski rizik je rizik koji utiče na sve subjekte u istom regionu, a ekonomska međupovezanost je idiosinkratski rizik (idiosyncratic risk), koji se javlja pored sektorskog i geografskog rizika. Idiosinkratski rizik postoji kada se finansijski problemi jednog subjekta zbog međusobne povezanosti prenose na drugog subjekta, a ti problemi ne bi nastajali kod tog drugog subjekata da ta međupovezanost ne postoji.

Čak i ako ne postoji kontrola jednog klijenta nad drugim klijentom, potrebno je utvrditi da li postoji odnos ekonomske zavisnosti između klijenata. Ako je vjerovatno da bi finansijski problemi jednog klijenta prouzrokovali teškoće za druge u smislu pune i blagovremene otplate obaveza, tada postoji jedinstven rizik koji treba riješiti. Ekonomska zavisnost između klijenata može biti zajednička ili jednostrana. Zavisnost se može javiti kao poslovna međupovezanost (kao što je veza lanca snabdjevanja, zavisnost od velikih klijenata ili izloženosti partnera, finansijska zavisnost) i pokazuje da su ti klijenti izloženi istom faktoru rizika. Činjenica da postojanje zajedničkih faktora idiosinkratskog rizika vodi do "epidemije" neplaćanja obaveza predstavlja osnovu koncepta ekonomske međupovezanosti.

Pravni osnov za identifikovanje ekonomske međupovezanosti sadržan je u članu 3 tačka 8 alineja 6 Zakona o bankama, kojim je definisano da postoji povezanost između jednog ili više lica ako pogoršanje ili poboljšanje finansijskog stanja jednog lica može dovesti do pogoršanja odnosno poboljšanja finansijskog stanja drugog ili drugih lica ili između tih lica postoji mogućnost prenosa gubitka, dobiti ili kreditne sposobnosti.

Potrebno je da se identifikuje ekonomska zavisnost iz koje proizilazi da klijent ne može prevazići problem, a da ne nastanu problemi u otplati. Međutim, čak i ako klijent zavisi od drugog klijenta kroz na primjer poslovne odnose, može se dogoditi da klijent nađe zamjenu za svog poslovnog partnera (u slučaju neizmirenja obaveza tog partnera). Klijent može takođe nadoknaditi takav gubitak drugim sredstvima, na primjer, kroz smanjenje troškova, koncentrisanje na ostale sektore i slično. Ako banka dođe do zaključka da će jedan klijent moći da prevaziđe takvu situaciju bez značajnih troškova otplate koji prijete njegovom opstanku, neće biti potrebno da se ti klijenti grupišu po osnovu ekonomske povezanosti.

Nije moguće utvrditi sveobuhvatnu listu mogućih slučajeva ekonomske povezanosti, jer svaki slučaj ima posebne karakteristike. Zbog toga, identifikovanje ekonomske povezanosti klijenata zahtijeva temeljno poznavanje klijenata. Sljedeći primjeri odnosa između klijenata ukazuju na moguću ekonomsku zavisnost između tih klijenata, kada banke treba da sprovedu dalja istraživanja o potrebi grupisanja tih klijenata:

- jedan klijent garantuje u cjelosti ili djelimično za izloženost prema drugom klijentu, ili odgovara za obaveze drugim sredstvima, a izloženost je tako značajna za garanta da će imati problema sa otplatom obaveze ako dođe do direktnog potraživanja. Ako izloženost nije značajna, što znači da potencijalna obaveza ne bi ugrozila solventnost davaoca garancije ako se materijalizuje, takvi odnosi su obuhvaćeni pravilima o ublažavanju kreditnog rizika ili zamjeni druge ugovorne strane;
- vlasnik stambene/poslovne imovine i zakupac koji plaća većinu rente;
- značajan dio proizvodnje/usluge klijenta je namijenjen za samo jednog klijenta;
- značajan dio potraživanja ili obaveza klijenta se odnosi na jednu ugovornu stranu;
- proizvođač zavisi od prodavca, a potreban je duži period da se pronađe novi prodavac);
- kompanije koje imaju identične baze klijenata, koje se sastoje od veoma malog broja klijenata, ili gdje je mogućnost za finansiranje novih klijenata ograničena;
- banka ima saznanja da se klijenti tretiraju povezanim od strane druge institucije; i
- za kategorije stanovništva:
- dužnik i njegov dužnik,
- dužnik i pružalac kolaterala ili garant, pod uslovom da su kolateral i garancija toliko značajni za njihovog davaoca da će uticati na njegovu sposobnost za servisiranje obaveza ako banka stekne pravo na aktiviranje garancije, odnosno realizaciju kolaterala.

Banke treba da identifikuju klijente koji su povezani zbog odnosa finansiranja. Ovo znači da će se problemi finansiranja jednog subjekta vjerovatno prenijeti na drugog subjekta zbog zavisnosti od istog izvora finansiranja. Zavisnost u ovom smislu znači da se izvori finansiranja ne mogu lako zamijeniti i da klijenti u ovom slučaju nijesu u mogućnosti da prevaziđu njihovu zavisnost finansiranja od ovog subjekta. Pored toga, treba imati u vidu da je osnovni princip režima velikih izloženosti da se kod utvrđivanja međupovezanosti, kvalitet upravljanja ili kreditni kvalitet tih subjekata ne uzimaju u obzir.

Jedinstveni rizik se preuzima ako postoji rizik epidemije/sinhronijski rizik između tih subjekata. Sinhronijski rizik znači da se na sve povezane klijente može uticati, jer se oslanjaju na zajednički izvor finansiranja. Sinhronijski rizik može, na primjer, zbog:

- korišćenja jednog subjekta kao izvora finansiranja;
- angažovanje istog savjetnika za investicije (npr., investicioni odbor);
- sličnih struktura;
- sličnih referentnih aktiva.

Zahtjev da se grupišu klijenti zbog zajedničkog izvora finansiranja ne zavisi od vrste subjekta koji će se finansirati, niti od oblika finansiranja koji je korišćen, već od subjekata koji se potpuno ili većinski finansiraju iz zajedničkog izvora koji se ne može lako zamijeniti. Po pravilu, za koncept međupovezanosti potrebna je procjena od slučaja do slučaja.

Međupovezanosti koje proizilaze iz kontrole i međupovezanosti koje proizilaze iz ekonomske međupovezanosti su dva različita koncepta i obavezan zahtjev za njihovim povezivanjem bi mogao dovesti do previše komplikovanog grupisanja klijenata. Zbog toga ne treba da bude obavezna praksa da se ova dva koncepta povezuju.

4. Tretman izloženosti prema šemama referentne aktive

Izloženosti mogu nastati ne samo kroz direktne investicije banaka već i kroz investicije u šeme (otvoreni investicioni fondovi i subjekti za strukturno finansiranje, npr. sekjuritizacija) koje same ulažu u referentnu aktivu. Posljedično, kada banka investira u šemu ona je sa jedne strane izložena riziku povezanom sa upravljanjem šemom, a sa druge strane kreditnom i tržišnim rizicima povezanim sa referentnom aktivom iz šema. Stoga, u idealnom slučaju, šema referentne aktive treba uvijek da bude uzeta u obzir prilikom izračunavanja izloženosti u cilju utvrđivanja postojanja velikih izloženosti.

Banka treba da procijeni da li su sama šema ili njena referentna aktiva, ili oboje, međusobno povezani sa klijentima banke (uključujući druge šeme) i zbog toga moraju biti grupisani zajedno sa tim povezanim klijentima, u cilju ispunjavanja zahtjeva po pitanju velikih izloženosti. Međutim, sâm režim utvrđivanja povezanosti po ovom osnovu određuje pod kojim okolnostima šema ili referentna izloženost, ili oboje, treba da budu procijenjeni. On ne

daje opciju banci da odabere jedan od ova tri pristupa, ali zahtijeva od banke da odluči na bazi "ekonomske suštine i rizika koji proizilazi iz strukture transakcije" koji pristup je najbolji za šemu.

Pri analiziranju šema sa referentnom aktivom, banka treba da se pridržava sljedećih principa:

- sveobuhvatni pristup je pristup koji je najviše osjetljiv na rizik za utvrđivanje međusobnih povezanosti referentne aktive i klijenata banke i obezbjeđuje najprudencioniji tretman iz perspektive velikih izloženosti;
- iz razloga što sveobuhvatna analiza nije uvijek moguća ili izvodljiva, koriste se prudencioni alternativni pristupi koji se na adekvatan način bave takvim slučajevima. Kod ovih pristupa, veća neizvjesnost u procjeni treba da rezultira konzervativnijim tretmanom;
- banka treba na adekvatan način da uzme u obzir granularnost šema, značaj izloženosti i situacije u kojima banke mogu pozitivno da procijene da li su nepoznati klijenti različiti i da li su ili nijesu povezani sa drugim klijentima u portfoliju banke;
- bez obzira na pitanje međusobne povezanosti referentne aktive sa drugim šemama ili direktnim izloženostima prema klijentima, rizik koji proizilazi iz samih šema treba da bude priznat.

Potencijalni gubici po osnovu šema referentne aktive mogu da proizađu iz dva izvora: rizika povezanog sa samom šemom i rizika povezanog sa referentnom aktivom šeme. Ova dva izvora rizika treba da budu uzeta u obzir prilikom utvrđivanja postojanja grupe povezanih klijenata. Različita priroda ova dva izvora podrazumijeva da različiti faktori treba da budu uzeti u obzir prilikom procjenjivanja materijalne značajnosti rizika koji proizilaze iz svakog od izvora i time podrazumijeva potrebu da se primijeni sveobuhvatna analiza kako bi se na odgovarajući način tretirali rizici koji proizilaze iz same šeme. U slučaju rizika koji proizilaze iz referentne aktive, jedan važan faktor bi mogao biti i nivo diverzifikacije šeme, dok bi u slučaju rizika koji proizilazi iz same šeme pravni okvir koji se primjenjuje na upravljanje fondom bio važan faktor koji banka treba da uzme u obzir.

Kada je u pitanju rizik referentne aktive, potpuni sveobuhvatni pristup se može pokazati neophodnim u nekim slučajevima, ali se banci ostavlja da odluči o primjeni najpogodnijeg pristupa za određenu šemu.

Međutim, banke treba uvijek kada je to moguće da koriste pristupe osjetljivije na rizik i da mogu pokazati da sloboda izbora nije jedina činjenica koja je uticala na njihov izbor. Odluka banke treba da bude opravdana, u smislu da je izbor pristupa rezultat upoređivanja relativnog rizika koji bi šema mogla proizvesti u smislu kršenja limita velikih izloženosti i troškova za ublažavanje tog rizika koje bi proizveo sveobuhvatni pristup. Na primjer, ako banka napravi ulaganje koja predstavlja 5% njenih sopstvenih sredstava, u fond sa veoma granularnim i dinamičkim portfolijom, uticaj na idiosinkratski rizik može biti nizak, a pri tome troškovi primjene potpunog sveobuhvatnog pristupa ovom portfoliju mogu biti visoki. Sa druge strane, ukoliko banka investira u negranularan i statični portfolio, doprinos ove šeme idiosinkratskom kreditnom riziku banke može biti materijalno značajan, dok troškovi potpune sveobuhvatne analize najvjerovatnije neće biti visoki. Zato se, u ovom slučaju, očekuje od banke da ima za cilj da sveobuhvatno analizira šemu i da u potpunosti opravda svoju odluku, ukoliko se opredijeli za drugačiji pristup.

Kada banka ne može obezbijediti eliminisanje međusobne povezanosti između klijenata banke i referentne aktive iz šeme, prudencioni tretman ne dozvoljava da se takve izloženosti iz šeme smatraju nezavisnim ekvivalentima. Prema tome, sve nepoznate izloženosti iz šema treba tretirati kao da pripadaju jednoj jedinoj grupi povezanih klijenata.

Važno pitanje u kontekstu sveobuhvatne analize je pitanje promjena referentne aktive iz šeme. Za statičke portfolije gdje se referentna aktiva ne mijenja tokom vremena, procjena se može vršiti jednom i ona ne mora da bude praćena u budućnosti. Za dinamičke portfolije tretman je komplikovaniji jer se relativni djelovi referentne aktive, kao i sastav same šeme mogu promijeniti. U tim slučajevima, sveobuhvatni ili djelimični sveobuhvatni pristup mora uvijek biti podržan stalnim praćenjem strukture šeme. Stalno praćenje u ovom kontekstu znači da učestalost praćenja mora odgovarati učestalosti i materijalnoj značajnosti promjena u referentnoj aktivni šeme.

Za svrhu utvrđivanja međusobnih povezanosti referentne aktive iz šeme sa drugim klijentima primjenjuje se jedan od sljedećih pristupa ili njihova kombinacija:

- potpuni sveobuhvatni pristup: banka može utvrditi i pratiti vremenom sve izloženosti iz šeme i dodijeliti ih odgovarajućem klijentu/klijentima ili grupi/grupama povezanih klijenata;
- djelimični sveobuhvatni pristup: banka može da sveobuhvatno analizira neke od referentnih izloženosti iz šeme i da ih dodijeli odgovarajućem klijentu/klijentima ili grupi/grupama povezanih klijenata. Preostale izloženosti tretiraju se kao nepoznate izloženosti;
- nepoznate izloženosti: sve nepoznate izloženosti (uključujući šeme gdje banka ne vrši sveobuhvatnu analizu, odnosno ne koristi potpuni ili djelimični sveobuhvatni pristup i koje nijesu dovoljno granularne) smatraju se jednim rizikom i stoga se tretiraju kao jedan nepoznati klijent. Šema se može smatrati dovoljno granularnom ukoliko je njena najveća izloženost manja od 5% ukupne šeme;
- strukturni pristup: ukoliko banka može da obezbijedi (npr. putem naloga kompaniji za zajednička ulaganja) da referentna aktiva šeme nije povezana ni sa jednom drugom direktnom ili indirektnom izloženošću iz

---

portfolija banke (uključujući druge šeme) koja je veća od 2% sopstvenih sredstava banke, ona može tretirati ove šeme kao posebne nepovezane klijente.

Pored rizika po osnovu referentne aktive, banke posebno razmatraju i rizik koji proizilazi iz same šeme. Zato se investiranja u individualne šeme (uključujući grupu nepoznatih izloženosti) ograničavaju na 25% iznosa sopstvenih sredstava.

Pri primjeni odabranog pristupa, banke treba da se pridržavaju sljedećih pravila:

- za sredstva fondova, kriterijum granularnosti može se primjenjivati na nivou referentne aktive referentnih fondova;
- praćenje strukture se sprovodi na tekućoj osnovi, ali najmanje jednom godišnje;
- ukoliko je banka upoznata sa međusobnim povezanostima između referentnih aktiva šeme, ta povezanost će biti priznata u svrhu utvrđivanja postojanja "grupe povezanih klijenata", s tim što ne postoji generalni zahtjev za intenzivnom analizom međusobnih povezanosti između tih referentnih aktiva;
- iznosi relevantnih izloženosti treba da se određuju prema dijelu učešća banke u šemi.

5. Tretman tranširanih proizvoda (sekjuritizacija)

U slučajevima nestrukturiranih finansijskih izloženosti, gubici po osnovu neizvršenja obaveza ugovorne strane u šemi proporcionalni su direktnom ulaganju u referentnu aktivu. U slučaju strukturiranih proizvoda, obračun gubitaka takođe zavisi i od kreditnih poboljšanja povezanih sa konkretnim tranšama. Predloženi tretman priznaje ublažavanje kreditnog rizika koje podređene tranše obezbjeđuju strukturi, što je u skladu sa generalnim zahtjevom za banke da koriste pristup koji je najosjetljiviji na rizik.

Za svaku poziciju koju investitor može držati kao poziciju u sekjuritizaciji postoji zaštita koja proizilazi iz podređenih tranši koje su jednake obimu ove podređenosti (subordinacije). Bez obzira koja referentna izloženost prva ulazi u status neizmirenja obaveza, data pozicija će uvijek biti zaštićena tranšama sa nižim pravom prvenstva (junior tranche) u iznosu jednakom njihovoj veličini. Prema tome, inicijalna izloženost treba da bude "usklađena" i umanjena za iznos koji je jednak veličini svih tranši sa nižim pravom prvenstva. Usklađivanje će svakako zavisiti od udjela koji je investiran u datu tranšu.

6. Procedure kontrole i upravljanja

Identifikacija mogućih povezanosti između klijenata treba da bude sastavni dio procesa odobravanja kredita i procesa nadzora od strane banke. U interesu je banke da identifikuje sve moguće oblike povezanosti kako bi jasno razumjela rizik grupe. Banke treba da povećavaju svoje napore da identifikuju povezanosti kako izloženosti rastu ili dostižu određeni limit. Dok banka treba da generalno ispita međupovezanosti za sve izloženosti, preporučuje se da banke intenzivno istražuju moguće ekonomske povezanosti za sve izloženosti koje prelaze 2% sopstvenih sredstava na individualnoj i konsolidovanoj osnovi.

Banke treba da koriste sve raspoložive informacije za identifikovanje povezanosti, što uključuje javno dostupne informacije. Podaci koje treba prikupiti ne odnose se samo na klijenta banke, već uključuju pravna i fizička lica koja su povezana sa tim klijentom. Informacije o poslovnim vezama ili ekonomskim zavisnostima ne mogu se obično obuhvatiti postojećim sistemima informisanja u bankama. Za dobijanje odgovarajućih inputa potrebno je koristiti i "neformalne informacije" kojima obično raspolažu pojedini kreditni službenici kao i menadžeri. Banke treba da preduzimaju adekvatne korake da prikupe te informacije.

U vezi sa identifikovanjem povezanih klijenata, svaka banka treba da uspostavi snažan proces za utvrđivanje povezanih klijenata. Izuzetno, banka mora biti u stanju da pokaže supervizoru da je taj proces srazmjeran poslovanju banke. Pored toga, proces treba da podliježe kontinuiranom pregledu banke kako bi se obezbijedila njenoj adekvatnosti. Rijetko je moguće implementirati automatske procedure za identifikovanje ekonomske međupovezanosti i zbog toga je potrebna analiza od slučaja do slučaja i ocjena. Kao posljedica toga, za identifikaciju ekonomske međupovezanosti, banke treba da se prvenstveno oslanjaju na stručnost kreditnih službenika i lica zadužena za upravljanje rizicima. Nadalje, banke treba i da prate izmjene u međupovezanosti, najmanje u smislu uobičajenih periodičnih analiza kredita, kao i kada se planiraju značajna povećanja kredita.

Ključna tačka u procesu je prvi put kada nastaje izloženost prema klijentu, ili prvi put kada izloženost dostiže nivo koji zahtijeva individualno upravljanje od strane banke. U tu situaciju je obično uključen kreditni službenik kroz direktan kontakt sa klijentom. Ova mogućnost da se sakupe informacije o povezanosti klijenata treba da se koristi. Obično će najveće izloženosti banke biti alocirane kod kreditnih službenika koji su posvećeni praćenju klijenta na redovnoj osnovi. Ovo uključuje lični kontakt, kao i pregledanje računa i izvještaja. Prilike za razvijanje dubljeg razumijevanja klijentovog poslovanja i moguće zavisnosti postoje, a sakupljanje takvih informacija predstavlja sastavni dio sprovođenja prudencionog bankarstva.

Banka treba da procijeni, na primjer, raznolikost potrošačke baze klijenta. U slučajevima kada je banka identifikovala međupovezanost, mora da priikupi informacije o ostalim subjektima u grupi povezanih klijenata, ako je ovo neophodno, kako bi se formirao stav o bonitetu tih lica. Banke međutim nijesu dužne da ispituju da li drugi subjekat sa kojim je klijent povezan predstavlja dio drugih grupa povezanih klijenata, sve dok taj drugi subjekt ne postane klijent banke.

Međutim, sve međupovezanosti koje prepozna banka treba da rezultiraju grupisanjem klijenata, nezavisno od veličine izloženosti. Kako utvrđivanje međupovezanosti zavisi sa jedne strane od ekonomskog suda, a sa druge strane od raspoloživih informacija, ili informacija sakupljenih u najboljoj namjeri banke koja podnosi izvještaje o izloženostima, može se prihvatiti činjenica da postoji mogućnost da će različite banke doći do različitih rezultata prilikom analiziranja istih subjekata.

PRILOG 2

Postupanje banaka sa nekvalitetnim kreditima

1. Uvod

Ovaj prilog sadrži smjernice za izradu strategija banaka za postupanje sa nekvalitetnim kreditima, definisanje operativnih ciljeva vezanih za smanjenje nivoa nekvalitetnih kredita i sprovođenje finansijskog restrukturiranja.

2. Strategija i operativni ciljevi

2.1. Strategija za postupanje sa nekvalitetnim kreditima. Odlukom o minimalnim standardima za upravljanje kreditnim rizikom u bankama propisana je obaveza bankama da usvoje strategiju za postupanje sa nekvalitetnim kreditima.

Pri izradi strategije za postupanje sa nekvalitetnim kreditima banka treba da ima uzme u obzir:

- 1) opciju "oporavka" nekvalitetnih kredita (u daljem tekstu: opcija "oporavka"), koja se može primijeniti na nekvalitetne kredite za koje banka ocjenjuje da se mogu vratiti u status kvalitetne aktive (klasifikacione grupe "A" i "B"), održivim finansijskim restrukturiranjem;
- 2) opciju "prinudnog rješavanja" nekvalitetnih kredita (u daljem tekstu: opcija "prinudnog rješavanja"), koja se može primijeniti na nekvalitetne kredite za koje banka ocjenjuje da se ne mogu vratiti u status kvalitetna aktive i koji su zbog toga opredijeljeni za krajnju naplatu;
- 3) nivo raspoloživih rezervi koji može da podrži eventualna umanjenja iznosa potraživanja u postupku rješavanja problema nekvalitetnih kredita;
- 4) procijenjeno oslobađanje rezervacija nakon uspješnog završetka procesa restrukturiranja i povraćaja nekvalitetnog kredita u status kvalitetne aktive;
- 5) projektovanje vremenskih okvira za sprovođenje opcije "oporavka", odnosno "prinudnog rješavanja";
- 6) potencijalne rizike ili smetnje za blagovremeno sprovođenje aktivnosti za rješavanje problema nekvalitetnih kredita;
- 7) potrebu definisanja ključnih indikatora efekata preduzetih mjera, koji treba da se poštuju u postupku sprovođenja strategije za postupanje sa nekvalitetnim kreditima.

2.2. Operativni ciljevi. U cilju efikasnijeg rješavanja problema nekvalitetnih kredita, banka treba da, na bazi usvojene strategije za postupanje sa nekvalitetnim kreditima, definiše interne operativne ciljeve vezane za smanjenje nivoa nekvalitetnih kredita. Te ciljeve banka utvrđuje uzimajući u obzir nivo nekvalitetnih kredita koji je specifičan za tu banku, tekuću operativnu sposobnost lica koja se bave pitanjima nekvalitetnih kredita i potrebu da se aranžmani za oporavak preispituju na bazi kriterijuma održivosti.

Operativnim ciljevima se obuhvataju ciljevi koje banka namjerava da ostvari po pitanju rokova za sprovođenje pojedinih aktivnosti u postupku rješavanja problema nekvalitetnih kredita, kao i po pitanju određenih efekata preduzetih aktivnosti, a naročito:

- 1) rokovi u kojima će krediti koji su u statusu nekvalitetnih kredita, kao i krediti koji tokom godine za koju se utvrđuju operativni ciljevi steknu taj status, biti raspoređivani u kategorije kredita na koje će se primjenjivati opcija "oporavka" i opcija "prinudnog rješavanja";
- 2) rokovi u kojima će za kredite koji budu opredijeljeni za opciju "oporavka" biti definisane moguće mjere za restrukturiranje (produženje roka vraćanja, smanjenje glavnice ili kamate, pribavljanje dodatnog kolaterala i dr.);
- 3) rokove u kojima će banka, nakon definisanja mogućih mjera za restrukturiranje, započeti pregovore sa dužnikom i okončati postupak restrukturiranja (zaključenjem ugovora o restrukturiranju, ili odustankom od restrukturiranja);
- 4) nivo uspješnosti restrukturiranja, pod kojim se podrazumjeva ciljani procentualni iznos uspješnih aranžmana za restrukturiranje kredita u odnosu na ukupno zaključene aranžmane o restrukturiranju čija je realizacija u toku, pri čemu se uspješnim aranžmanom restrukturiranja smatraju:

- aranžmani restrukturiranja zasnovani na planu finansijskog restrukturiranja koji su prihvatili banka i korisnik kredita, uključujući i dobrovoljno finansijsko restrukturiranje izvršeno u skladu sa posebnim

zakonom, ako korisnik kredita ne kasni u izvršavanju novoutvrđenih obaveza, ili kasni najduže do 60 dana,

- aranžmani restrukturiranja zasnovani na planu reorganizacije koji je usvojen u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj, ako korisnik kredita u potpunosti izvršava obaveze, u skladu sa usvojenim planom reorganizacije;

5) rokovi u kojima će za kredite koji su opredijeljeni za opciju "prinudnog rješavanja" biti preduzete odgovarajuće mjere (pokretanje sudskog postupka, prodaja potraživanja, realizacija kolaterala i dr.);

6) nivo nekvalitetnih kredita za koje će u tekućoj godini biti okončan postupak "prinudnog rješavanja";

7) nivo namirenja potraživanja banke koji će biti ostvaren u tekućoj godini, korišćenjem opcije "prinudnog rješavanja".

2.3. Segmentiranje portfolia nekvalitetnih kredita. Bankama se preporučuje da izvrše segmentiranje portfolia nekvalitetnih kredita i utvrde posebne aranžmane za planiranje aktivnosti i praćenje svakog relevantnog segmenta portfolia nekvalitetnih kredita. Zavisno od specifičnosti svake banke, mogu se koristiti različiti kriterijumi za segmentiranje. Na primjer, banka može koristiti visinu potraživanja kao kriterijum za određivanje odgovarajućeg broja relevantnih segmenata.

3. Održivo finansijsko restrukturiranje

3.1. Izbor opcije "oporavka". Izbor opcije "oporavka" nekvalitetnih kredita bazira se na procjeni održivosti finansijskog restrukturiranja.

Održivim finansijskim restrukturiranjem se može smatrati restrukturiranje koje će obezbijediti da dužnik iz svojih operativnih prihoda i likvidnih sredstava koja će pribaviti prodajom imovine i/ili na drugi način, blagovremeno ili sa manjim kašnjenjem ispunjava originalne ili u postupku restrukturiranja izmijenjene finansijske obaveze.

Restrukturiranje treba da poboljša izgled banke za povraćaj glavnice i kamate i da bude usklađeno sa zdravim bankarskim i računovodstvenim praksama. Banka treba da razmotri mogućnost finansijskog restrukturiranja nakon izvršene analize finansijske sposobnosti korisnika kredita, moguće podrške od strane garanta i izvršene realne procjene vrijednosti kolaterala.

Aranžmani restrukturiranja treba da budu urađeni tako da obezbjeđuju da banka maksimalno iskoristi raspoložive mogućnosti za namirenje svog potraživanja, a da istovremeno sposobnost korisnika kredita da uredno servisira dugove bude održiva.

Finansijsko restrukturiranje treba da bude zasnovano na:

1) razumnoj politici restrukturiranja, kojom se uspostavljaju adekvatni rokovi i planovi otplate kredita i dozvoljava banci da plan izmijeni ukoliko se pokaže da novougovoreni rokovi za otplatu nijesu održivi;

2) dobro osmišljenom planu restrukturiranja za svaki pojedinačni kredit, zasnovanom na analizi finansijskih informacija o korisniku kredita i eventualnog garanta i kvalitetu kolaterala, uzimajući u obzir:

- tekuće, sveobuhvatne finansijske podatke o korisniku kredita, njegovim poslovnim aktivnostima i garantima,

- procjenu vrijednosti kolaterala,

- analizu i definisanje odgovarajućih mjera finansijskog restrukturiranja (novi rokovi otplate, smanjenje glavnice ili kamate, promjene u kvalitetu i vrijednosti kolaterala i dr.),

- odgovarajuću pravnu dokumentaciju koja omogućava eventualne promjene rokova za vraćanje kredita;

3) analizi održivosti ukupnih dugova korisnika kredita, koja odražava realnu projekciju rashoda korisnika kredita i garanta (ukupni dug predstavlja zbir finansijskih obaveza korisnika kredita, odnosno garanta, uključujući i potencijalne obaveze);

4) mogućnosti praćenja finansijskih performansi korisnika kredita i garanta tokom realizacije aranžmana restrukturiranja;

5) realnoj procjeni da će, u slučaju privremenog odlaganja plaćanja kamate ili glavnice, dužnik steći veću sposobnost da nakon isteka dogovorenog roka privremenog odlaganja u cjelosti otplati iznos duga;

6) internom sistemu ocjene kredita koji tačno i dosljedno odražava rizik sadržan u aranžmanu za restrukturiranje.

3.2. Mjere za održivo finansijsko restrukturiranje. Mjere koje treba da obezbijede održivo finansijsko restrukturiranje su različite i izbor konkretnih mjera zavisi od njihove primjenljivosti i uticaja na uspješnost restrukturiranja određenog kreditnog potraživanja. Aranžman finansijskog restrukturiranja može da obuhvati jednu ili više mjera finansijskog restrukturiranja, kao što su, na primjer:

-
- 1) produžetak roka otplate za glavnicu i/ili za kamatu;
  - 2) smanjenje kamatne stope na odobreni kredit;
  - 3) preuzimanje potraživanja koje korisnik kredita ima prema trećem licu, na ime potpune ili djelimične naplate kredita;
  - 4) smanjenje iznosa duga, glavnice ili kamate;
  - 5) zamjena postojećeg ili postojećih kredita novim kreditom (obnavljanje kredita);
  - 6) otkup dužnikovih potraživanja;
  - 7) pribavljanje dodatnog kolaterala od dužnika ili trećih lica;
  - 8) konverzija potraživanja u kapital;
  - 9) poravnanje.

3.3. Procjena kreditne sposobnosti korisnika kredita. Primarna pažnja pri razmatranju konkretnog aranžmana za restrukturiranje treba da se posveti analizi sposobnosti korisnika da nakon restrukturiranja blagovremeno vraća kredit. Faktori koji utiču na ovu analizu su spremnost i sposobnost korisnika kredita da vraća kredit u razumnim rokovima i u skladu sa potencijalom novčanih tokova koji se generiše iz njegovih poslovnih aktivnosti ili kolaterala.

Pri analizi sposobnosti otplate korisnika kredita koji je privredni subjekat, naročito se uzimaju u obzir:

- 1) karakteristike, ukupno finansijsko stanje i istorijski podaci o korisniku kredita u pogledu plaćanja obaveza;
- 2) priroda i nivo zaštite koji obezbjeđuju novčani tokovi iz poslovnih aktivnosti ili kolaterala u odnosu na ukupne obaveze korisnika kredita;
- 3) tržišni uslovi koji mogu da utiču na buduću otplatu i potencijalne novčane tokove iz poslovanja.

Ocjena banke o održivosti servisiranja duga treba da se bazira na procjeni sposobnosti korisnika kredita da ispunjava svoje obaveze nakon sprovedenog restrukturiranja, imajući u vidu istorijske i tekuće podatke o njegovoj finansijskoj poziciji, kao i razumne projekcije prihoda i rashoda.

Pri procjeni tekućih i budućih prihoda i rashoda korisnika kredita treba da budu zadovoljeni sljedeći osnovni zahtjevi:

- 1) procjena tekućih finansijskih mogućnosti korisnika kredita treba da bude bazirana na iznosima prihoda i rashoda koji se mogu provjeriti;
- 2) banka treba da je uvjerena i može da pokaže da je primijenjen adekvatan nivo konzervativnosti pri procjeni varijabilnih elemenata prihoda koji su uzeti u obzir (npr. varijabilni elementi prihoda od zakupnina i slično ne treba da budu uzeti u obzir, kako bi se uvažila mogućnost da oni neće biti realizovani);
- 3) buduće povećanje prihoda treba da bude uzeto u obzir samo kada postoji valjan razlog za očekivanje da će se to povećanje i realizovati. Banka treba da je uvjerena i može da pokaže da je prilikom razmatranja stepena budućeg rasta prihoda primijenjen adekvatan nivo konzervativnosti. Pretpostavljena povećanja prihoda treba da budu usklađena sa stanjem u određenoj grani/sektoru kojoj pripada korisnik kredita i tržištu na kojem posluje i po potrebi ih treba umanjiti kako bi se reflektovao rizik da prihodi neće biti u potpunosti realizovani;
- 4) pri procjeni nivoa rashoda korisnika kredita banka treba da uzima u obzir vjerovatni budući porast rashoda, primjenjujući adekvatan nivo konzervativnosti;
- 5) ako se pri procjeni uzima u obzir smanjenje budućih i specifičnih rashoda, banka treba da je uvjerena i može da pokaže da je pri razmatranju nivoa tih umanjenja primijenjen konzervativan pristup;
- 6) kada se, kao dio aranžmana restrukturiranja, od korisnika kredita zahtijeva da smanji nivo rashoda kako bi mogao da vrši otplatu duga, banka treba da je uvjerena i može da pokaže da su ta umanjenja moguća i praktično izvodljiva tokom primjene revidiranog rješenja, kao i da ta umanjenja neće stvoriti nerazuman teret za korisnika kredita;
- 7) kada se, kao dio aranžmana restrukturiranja, od korisnika kredita zahtijeva ubrzana otplata kredita, banka treba da bude uvjerena da postoji dobar razlog za očekivanje da korisnik kredita može da ispuni takvu obavezu.

Sposobnost banke da adekvatno procijeni novčane tokove, rashode i mogućnost servisiranja dugova korisnika kredita, zavisi od mogućnosti pristupa aktuelnim, blagovremenim i tačnim informacijama o poslovanju korisnika kredita. Banka treba da prikuplja podatke o finansijskom stanju korisnika kredita, njegovoj aktivni, kapitalu, pasivi, operativnim i poslovnim izgledima i приходima, kako bi mogla da izvrši valjanu procjenu njegovog finansijskog stanja i održivosti, u mjeri u kojoj su ti podaci potrebni da bi se razmotrile i pripremile opcije za finansijsko restrukturiranje. Saradnja korisnika kredita pri pružanju aktuelnih, tačnih, blagovremenih i kompletnih podataka i informacija, u cilju stvaranja uslova za adekvatnu ocjenu poslovanja korisnika kredita, jedan je od ključnih faktora za odlučivanje banke o tome da li treba da pristupi restrukturiranju.

3.4. Procjena vrijednosti kolaterala. Pri analizi kreditnog rizika kolateral se tretira kao značajan sekundarni izvor otplate kredita. Banka treba da prati i ažurira tekuće procjene vrijednosti kolaterala (da pribavi izvještaj od nezavisnog procjenjivača), kako bi se obezbijedilo da pretpostavke i zaključci vezani za otplatu kredita budu realni. Za namjene finansijskog restrukturiranja, procjenu vrijednosti kolaterala treba ponovo izvršiti ako je posljednja procjena starija od šest mjeseci, računajući od dana početka pregovora o restrukturiranju. Kolateral treba da se procjenjuje na osnovu tekućih tržišnih cijena i uslova, vodeći računa o vrsti kolaterala i posebnim faktorima koji opredjeljuju vrijednost te vrste kolaterala na tržištu.

Ako tržišna vrijednost kolaterala značajno prelazi iznos duga, treba procijentiti mogućnost oslobađanja dijela kolaterala od tereta hipoteke, fiducije ili zaloge, ukoliko takvo oslobađanje ne umanjuje mogućnost potpunog namirenja duga u slučaju primjene opcije "prinudnog rješavanja", naročito kada se kolateral sastoji od više nepokretnosti koje ne predstavljaju funkcionalnu cjelinu.

3.5. Podrška od strane garanta. Podrška koju pružaju garanti može biti značajan faktor prilikom opredjeljivanja banke da pristupi restrukturiranju kredita. Postojanje garancije finansijski odgovornog garanta može da poboljša izgleda za otplatu dugova i može da bude osnov za povoljniju klasifikaciju određenog kredita.

Garant se može smatrati finansijski odgovornim ako:

- 1) je finansijski sposoban i spreman da obezbijedi podršku za namirenje potraživanja;
- 2) je garancija adekvatna, jer može da obezbijedi podršku za otplatu dugova, u cjelosti ili djelimično, u toku preostalog trajanja kredita;
- 3) garancija zadovoljava uslove po pitanju forme i realizacije.

Banka treba da pribavi dovoljno informacija o garantu (npr. opšte finansijsko stanje, prihodi, likvidnost, novčani tokovi, potencijalne obaveze i drugi relevantni faktori), uključujući i njegov kreditni rejting, ako postoji, kako bi se pokazala njegova finansijska sposobnost da ispunji obavezu. Ova procjena uključuje i razmatranje ukupnog broja i iznosa datih garancija, kako bi se procijenilo da li garant ima finansijsku sposobnost da pokrije postojeće potencijalne obaveze. Takođe, banka treba da razmotri da li je garant u ranijem periodu pokazivao spremnost da ispunjava sve obaveze i da li ima dovoljno ekonomskog motiva da u slučaju problema sa otplatom kredita ispunji preuzetu obavezu. Značajan indikator spremnosti garanta da ispunjava obaveze može biti i podatak o tome da li je obavezu po nekoj ranijoj garanciji garant izvršio dobrovoljno, ili je izvršenje te obaveze rezultat sudskog postupka, ili drugog postupka koji je sproveo davalac kredita radi prinudnog izvršenja obaveza po garanciji.

Naziv banke / sjedište

IZVJEŠTAJ
o realizaciji operativnih ciljeva za nekvalitetne kredite

Za period januar - _____ 20__ godine

Red br.	Opis	Stanje na kraju prethodne godine	Stanje na kraju kvartala	%
		1	2	3
1.	Nekvalitetni krediti (NPL)			/
2.	NPL opredijeljen za opciju "oporavka"			u odnosu na ukupni NPL (red 1. kolona 2)
3.	NPL opredijeljen za opciju "oporavka", za koji je banka pripremila rješenja za oporavak			u odnosu na NPL (red 2 kolona 2)
4.	NPL opredijeljen za opciju "oporavka", za koji banka vodi pregovore sa dužnikom			u odnosu na NPL (red 3 kolona 2)
5.	NPL za koji je zaključen aranžman o restrukturiranju			u odnosu na NPL (red 3 kolona 2)
6.	Uspješni aranžmani o restrukturiranju*)			u odnosu na NPL (red 4 kolona 2)
7.	NPL opredijeljen za opciju "prinudnog rješavanja"			u odnosu na ukupni NPL (red 1 kolona 2)
8.	NPL opredijeljen za opciju "prinudnog rješavanja" za koji je u toku odgovarajući postupak naplate potraživanja			u odnosu na NPL (red 7 kolona 2)
9.	NPL opredijeljen za opciju "prinudnog rješavanja" za koji je okončan postupak rješavanja	/		u odnosu na NPL (red 7 kolona 2)
10.	Iznos potraživanja koji je naplaćen korišćenjem opcije "prinudnog rješavanja"	/		/

/Ime i prezime/potpis/br. tel. ovašćenog lica/

NAPOMENA:

*) Uspješnim aranžmanima za restrukturiranju (red 6.) smatraju se: aranžmani restrukturiranja zasnovani na planu finansijskog restrukturiranja koji su prihvatili banka i korisnik kredita, uključujući i dobrovoljno restrukturiranje sprovedeno u skladu sa posebnim zakonom, ako korisnik kredita ne kasni u izvršavanju novoutvrđenih obaveza, ili kasni najduže do 60 dana, kao i aranžmani restrukturiranja zasnovani na planu reorganizacije koji je usvojen u skladu sa zakonom kojim se uređuje stečaj, ako korisnik kredita u potpunosti izvršava obaveze, u skladu sa usvojenim planom reorganizacije

--	--

Naziv banke / Sjedište

IZVJEŠTAJ
o oslobođenom kolateralu u postupku restrukturiranja kredita

Stanje na dan ____ 20__ godine

Red. br.	Korisnik kredita	Iznos kredita	Datum iniciranja restruktur	Vrsta kolaterala	Vrijednost kolaterala	Datum okončanja postupka restruktur.	Vrijednost oslobođenog kolaterala
1	2	3	4	5	6	7	8

/Ime i prezime/potpis/br. tel. ovlašćenog lica/

_____

_____